Lietas Nr.C29381317
Lietas arhīva Nr. C-0373-19/16
ECLI:LV:RLPT:2019:0215.C29381317.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2019.gada 15.februārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas rajona tiesa
tiesnese Velga Gailīte
ar tiesas sēdes sekretāri Eviju Pavloviču,
piedaloties prasītāja SIA "Rīgas pilsētbūvnieks" pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/, atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA "Rīgas pilsētbūvnieks" prasībā pret /pers. B/ par īres līguma izbeigšanu, izlikšanu un parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

SIA „Rīgas pilsētbūvnieks" (turpmāk arī - prasītāja) 2017.gada 20.martā cēlusi prasību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pret /pers. B/ (turpmāk arī - atbildētāja) par īres līguma izbeigšanu, izlikšanu un parāda piedziņu, kurā pēc 2018.gada 17.decembra prasības grozījumiem lūgusi:

1. Izbeigt starp SIA "Rīgas pilsētbūvnieks" un /pers. B/ 06.03.2009. noslēgto dzīvojamo telpu /adrese/, Rīgā īres līgumu Nr.3-3.1/RPB-09-67-lī
2. **Izlikt** no dzīvojamām telpām /adrese/, Rīgā Atbildētāju /pers. B/, viņas ģimenes locekļus un citas ar viņu kopā dzīvojošās personas, kā arī visiem viņiem piederošās mantas.
3. Piedzīt no Atbildētājas /pers. B/ par labu SIA "Rīgas pilsētbūvnieks" parādu EUR 8583.85 (astoņi tūkstoši pieci simti astoņdesmit trīs eiro un 85 eiro centi) apmērā par īres maksu, saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un līgumsodu par maksājumu kavējumiem.
4. Piedzīt no Atbildētājas /pers. B/ par labu SIA "Rīgas pilsētbūvnieks" ?r tiesāšanos saistītos izdevumus, kas kopā sastāda EUR 803.31 (astoņi simti trīs eiro un 31 eiro cents), kurus veido valsts nodeva par prasību, kas novērtējama naudas summā EUR 567.04, valsts nodeva par prasību, kam nav mantiska rakstura EUR 71.14, valsts nodeva par īres līguma pirms termiņa izbeigšanu EUR 160.43, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4.70.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2009.gada 6.martā, pamatojoties uz Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes 2009.gada 6.martā izsniegto rekomendāciju Nr.037191, starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts beztermiņa dzīvojamo telpu īres līgums Nr.3-3.1/RPB-09-67-lī par neprivatizējama vienistabas dzīvokļa /adrese/, Rīgā izīrēšanu.

Atbildētāja jau kopš 2009.gada aprīļa mēneša neveic pilnā apmērā un noteiktā termiņā rēķinu apmaksu par īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā Atbildētājai ir izveidojies parāds par īres maksu, saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un līgumsodu par maksājumu kavējumiem. Prasītāja pēc atbildētājas lūguma, piekrita divas reizes vienoties par parāda pakāpenisku nomaksu - 26.11.2009. vienošanās Nr.3-3.7/RPB-09-777-lī un 03.05.2016. vienošanās Nr.l-1.10/RPB-16-188-lī. Abās noslēgtajās vienošanās atbildētāja atzina parādu un apņēmās to nomaksāt vienošanās noteiktajos termiņos, apmēros un kārtībā, tomēr atbildētāja neveica vienošanās noteiktos maksājumus.

Prasītāja ir nosūtījusi atbildētājai deviņus brīdinājumus sākot ar 2009.gadu par to, ka izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām (personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā dzīvojamās telpas īres maksu, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo telpu saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem.

Sākotnēji prasība celta par parāda summu **EUR 5285.71, bet lietas izskatīšanas laikā parāda summa pieaugusi līdz EUR** 8583.85.

Prasība pamatota ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 1., 12., 28., 28.^{2}, Civillikuma 1587., 2141pantiem.

Atbildētāja 2017.gada 25.aprīļa rakstveida paskaidrojumos norāda, ka apliecina, ka tai ir izveidojies parāds par dzīvokļa īri un citiem maksājumiem, kas atbilstoši Līgumam atbildētājai ir jāveic, tomēr lietā faktiski pastāv strīds par parāda apmēru un attiecīgi to, vai ir pamats Līguma izbeigšanai un atbildētājas izlikšanai no dzīvokļa, jo atbildētājai pastāv šaubas par prasītāja aprēķināto parāda apmēru.

Tāpat atbildētāja norāda, ka prasītājas izrakstītajos rēķinos nav prasītājas amatpersonas vai citas attiecīgos dokumentus parakstīt tiesīgas personas paraksts, līdz ar to secināms, ka faktiski un tiesiski tie nav saistoši. Atbildētāja vērš uzmanību uz 2016.gada 3.maijā starp pusēm noslēgto vienošanos par parāda pakāpenisku nomaksu - minētajā vienošanās, lai gan norādīts parāda termiņš nekādā veidā, neskatoties uz to, ka parāds ir ietverts vienošanās tekstā, jo atbilstoši Civillikuma 1910.pantam ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas nevien prasības tiesība, bet arī pati saistību tiesība. Līdz ar to minētā vienošanās nekādā veidā nevar pārtraukt noilguma tecējumu, jo īpaši ņemot vērā, ka šādas vienošanās noslēgšana kā noilgumu pārtraucošs fakts nav minēta arī Civillikuma 1902.-1906.pantā.

Ievērojot minēto, bez paraksta izrakstītajos rēķinos ietvertajiem brīdinājumiem par parādu attiecīgi, arī nav tiesiska spēka līdz ar to tie nevar būt uzskatāmi par noilguma tecējumu pārtraucošiem kreditora atgādinājumiem parādniekam (Civillikuma 1905.pants). Turklāt ne Līgums, ne arī kāda cita starp prasītāju un atbildētāju noslēgta vienošanās neparedz, ka prasītāja no Līguma izrietošos rēķinus būtu tiesīga izrakstīt elektroniski bez droša elektroniskā paraksta vai bez Dokumentu juridiskā spēka likuma 4.pantā minētajiem dokumentā iekļaujamajiem rekvizītiem.

Papildus atbildētāja vērš tiesas uzmanību uz apstākli, ka atbildētāja ir maznodrošinātā persona un lūdz sprieduma izpildi ir atlikt atbilstoši tiesību normu nosacījumiem.

Atbildētāja 2017.gada 15.decembra rakstveida paskaidrojumos norāda, ka atzīst prasību par īres līguma izbeigšanu, izlikšanu un parāda piedziņu atbilstoši iesniegtajiem 2017.gada 2.novembra prasības pieteikuma grozījumiem.

Atbildētāja paskaidro, ka ir maznodrošināta persona un trūcīga pensionāre, un lūdz atlikt sprieduma izpildi līdz brīdim, kamēr pašvaldība ierādīs

viņai citu dzīvošanai derīgu telpu.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem, ņemot vērā arī prasības papildinājumos norādīto.

Atbildētāja uz tiesas sēdi neieradās. Nekādi iesniegumi vai lūgumi no atbildētājas tiesai nav iesniegti, neierašanās attaisnojoši dokumenti tiesā nav iesniegti. Saskaņā ar tiesneses palīga ziņojumu tiesas dienā saņemts telefona zvans no personas, kas sevi nosauca par atbildētāju lietā, kura paskaidrojusi, ka atrodas Jelgavas pilsētas slimnīcā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no lietas dalībniekiem, liecinieks, eksperts vai tulks, tiesa uzsāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 209. vai 210.pantu nav pamats to atlikt. Savukārt minētās procesuālās normas 209.panta otrā daļa noteic, ka tiesa atliek lietas izskatīšanu, ja kāds no lietas dalībniekiem, kam paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu, neierodas tiesas sēdē tāda iemesla dēļ, kuru tiesa atzīst par attaisnojošu.

No lietas materiāliem redzams, ka prasība tiesā iesniegta 2017.gada 20.martā, proti, faktiski divus gadus atpakaļ, bet prasība joprojām nav izskatīta, lai gan nozlikta izskatīšanai vairākkārt. No tiesas sēdes protokoliem un lietas materiāliem redzams, ka atbildētāja vairākkārt rīkojusies līdzīgi, kā šajā gadījumā, proti, pirms tiesas sēdes pa telefonu paziņojusi, ka atrodas slimnīcā un tiesa lietas izskatīšanu atlikusi minētā iemesla dēļ.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 82.panta pirmo daļu fiziskās personas lietas tiesā var vest pašas vai ar pilnvarotu pārstāvju starpniecību. Tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 159.panta otro daļu ir izskaidrojusi atbildētājai procesuālo darbību izpildīšanas vai neizpildīšanas sekas, kā arī atbildētājas tiesības lietu vest ar pilnvarota pārstāvja starpniecību.

Tiesa atzīst atbildētājas neierašanos par neattaisnojošu, jo pierādījumi par to, ka slimība bija par šķērsli ierasties uz tiesas sēdi vai lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu, vai iebildumi par lietas izskatīšanu bez atbildētājas klātbūtnes tiesā netika iesniegti.

Ievērojot minētos apstākļus, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu uzskata par nepieciešamu vadīties arī no judikatūras (sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 30.maija spriedums lietā Nr. SKC - 17/2012), kur noteikts, ka iesniegtās darbnespējas lapas bez papildus pierādījumiem par saslimšanas raksturu ne vienmēr ir pamats neierašanās uz tiesas sēdi atzīt par attaisnojošu.

Tiesa vadās arī no judikatūrā atzītā, ka tiesības uz taisnīgu tiesu tiek nodrošinātas, atbilstošo procesuālo kārtību regulējošo normu ietvaros panākot likumīga un pamatota sprieduma pieņemšanu. Personas klātbūtne procesā nav pašmērķis, viņas paskaidrojumi un argumentācija ir viens no līdzekļiem kā panākt tiesisku spriedumu. Lietas dalībnieka klātbūtne procesā it īpaši ir svarīga situācijās, kad faktisko apstākļu noskaidrošana prasa plaša pierādījumu loka izvērtēšanu, ļaujot katrai no pusēm izvirzīt savus argumentus un iebildumus, aktīvi iesaistoties sacīkstē *(skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 24.novembra spriedums lietā Nr. SKC–233/2010)*.

Tiesa, izlemjot jautājumu par lietas izskatīšanu bez atbildētājas, ņem arī vērā to, ka iespējams lietu izlemt bez atbildētājas, jo viņa ir iesniegusi rakstveida iebildumus, kuros norādījusi savu attieksmi pret prasību, pamatojumu un lūgumus.

Turklāt atbildētāja prasību savos 2017.gada 15.decembra rakstveida paskaidrojumos pilnībā ir atzinusi un nav norādījusi, kādā veidā viņas piedalīšanās tiesas sēdē varētu ietekmēt lietas iznākumu, kā arī atbildētāja nav iesniegusi lūgumu vai pierādījumus par tādu būtisku apstākļu esamību, kas būtu noskaidrojami tikai tādā gadījumā, ja atbildētāja tiesas sēdē piedalīsies.

Civilprocesa likuma 156.panta pirmā daļa nosaka tiesai tiesības izskatīt lietu lietas dalībnieka neierašanās gadījumā, ko arī tiesa izmanto.

Līdz ar to tiesa atzīst par iespējamu lietu izskatīt bez atbildētājas klātbūtnes.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot un novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

No atbildētājas 2017.gada 15.decembra rakstveida paskaidrojumiem redzams, ka atbildētāja prasību pilnībā ir atzinusi, norādot, ka atzīst prasību par īres līguma izbeigšanu, izlikšanu un parāda EUR 5867,35 piedziņu atbilstoši iesniegtajiem 2017.gada 2.novembra prasības pieteikuma grozījumiem. Savukārt 2018.gada 17.decembrī tiesā iesniegtos prasības pieteikuma grozījumus par pieaugušā parāda summu EUR 8583.85 atbildētāja nav apstrīdējusi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 192.pantu tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

No lietas materiāliem izriet, ka 2009.gada 6.martā, pamatojoties uz Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes 2009.gada 6.martā izsniegto rekomendāciju Nr.037191, starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts beztermiņa dzīvojamo telpu īres līgums Nr.3-3.1/RPB-09-67-lī par neprivatizējama vienistabas dzīvokļa /adrese/, Rīgā izīrēšanu.

Saskaņā ar īres līguma 2.2. punktu, atbildētāja apņēmās maksāt ikmēneša īres un komunālos maksājumus pēc prasītāja izsniegtajiem rēķiniem, savukārt, saskaņā ar īres līguma 5.1.2. punktu, atbildētāja apņēmās rēķinus apmaksāt savlaicīgi un pilnā apmērā.

Lai gan atbildētāja ir norādījusi, ka prasību atzīst pilnībā, tiesa uz atbildētājas iebildumiem par to, ka prasītājas izrakstītajos rēķinos nav prasītājas amatpersonas vai citas attiecīgos dokumentus parakstīt tiesīgas personas paraksts, norāda, ka prasītājas piestādītā rēķina pamatotību apstiprina dzīvojamo telpu īres līgums, kas ir spēkā un nav apstrīdēts. Starp prasītāju un atbildētāju nepastāv strīds par to, ka atbildētāja saskaņā ar Līgumu ir lietojusi Dzīvojamās telpas un izmantojusi prasītājas nodrošinātos komunālos pakalpojumus, ko var arī secināt no atbildētājas paskaidrojumiem. Savukārt saskaņā ar Lūgumu atbildētāja ir apņēmusies apņēmās maksāt ikmēneša īres un komunālos maksājumus pēc prasītāja izsniegtajiem rēķiniem. Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja no prasītājas ir saņēmusi ikmēneša rēķinus par īres un komunālajiem maksājumiem.

Civillikuma 1828.pantā norādīts, ja izpildījumam ir noteikts laiks, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu, parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu. Atbildētāja ilgstoši nav pildījusi no īres līguma izrietošās maksājumu saistības pilnā apmērā.

Uz īres līguma noslēgšanas brīdi, īres maksa mēnesī par vienu dzīvokļa kvadrātmetru (m^2) bija noteikta LVL 0.45, saskaņā ar Rīgas domes 12.06.2007. lēmumu Nr.2521, bet vēlāk, īres maksai paliekot nemainīgai, saskaņā ar Rīgas domes 17.01.2012. lēmumu Nr.4075. Sākot no 01.01.2014. īres maksa mēnesī par vienu dzīvokļa kvadrātmetru (m^2) noteikta EUR 0.64, saskaņā ar Rīgas domes 24.09.2013. lēmumu Nr.192, bet no 01.11.2015. Atbildētājai izīrētā dzīvokļa īres maksas apmērs par vienu kv/m mēnesī ir EUR 0.65, pamatojoties uz SIA "Rīgas pilsētbūvnieks" 31.03.2015. valdes lēmumu Nr. 1(protokols Nr.6).

Maksājuma kavējuma gadījumos par katru nokavēto kalendāro dienu maksājams līgumsods 0,2% apmērā no termiņā nesamaksātās summas

saskaņā ar īres līguma 2 4.punktu.

Civillikuma 2141.pants nosaka, ka īrniekam jāsamaksā īres maksa līgumā noteiktos termiņos; novilcinot maksājumus, viņam jāmaksā nokavējuma procenti.

Atbildētāja nav apstrīdējusi to, ka jau kopš 2009.gada aprīļa mēneša neveic maksājumus pilnā apmērā un termiņā rēķinu apmaksu par īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā atbildētājai ir izveidojies parāds par īres maksu, saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un līgumsodu par maksājumu kavējumiem.

Prasītāja tiesā iesniegusi 2017.gada 2.novembra prasības grozījumus, kuros norāda, ka piedzenamā parāda apmērs ir EUR 5867,35.

2018.gada 17.decembrī prasītāja tiesā iesniegusi prasības pieteikuma grozījumus par pieaugušā parāda summu EUR 8583.85, tie nosūtīti zināšanai atbildētājai, savukārt atbildētāja parāda summu nav apstrīdējusi.

No iepriekš minētā izriet, ka atbildētāja nav izmantojusi savas tiesības apstrīdēt parāda summu un tā aprēķinu, nav iebildusi pret to, tātad saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu prasītājai nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Civillikuma 1838.pants nosaka tas, ka samaksa ir izdarīta jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētāja nav apstrīdējusi parāda apmēru.

Atbilstoši Civillikuma 1402.pantam saistību tiesības rodas vai nu uz tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums jāpilda. Lietā nav strīda par parāda esamību un tā apmēru.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.[1] panta pirmā daļa noteic, ka pašvaldībām piederošo dzīvojamo telpu īres maksu nosaka attiecīgās pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija pašvaldības domes noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.panta pirmo daļu līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Atbilstoši šīs normas trešajai daļai līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

No lietas materiāliem izriet, ka prasītājs, pēc atbildētājas lūguma, ir piekritis divas reizes vienoties par parāda pakāpenisku nomaksu (26.11.2009. vienošanās Nr.3-3.7/RPB-09-777-lī un 03.05.2016.vienošanās Nr.l-1.10/RPB-16-188-lī). Abās noslēgtajās vienošanās atbildētāja arī ir atzinusi parādu un apņēmusies to nomaksāt vienošanās noteiktajos termiņos, apmēros un kārtībā.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasība par pamatparāda 2653,47 *euro* un līgumsoda 42,51 *euro* piedziņu no atbildētājas ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Judikatūrā (Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 14.februāra spriedums lietā Nr. SKC-75; 2009.gada 25.novembra lēmumā lietā Nr. SPC-111, 2013.gada 26.aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-1106) pausts viedoklis, ka Civilprocesa likuma 195.pantam ir imperatīvs raksturs, līdz ar ko tiesām minētās normas izpratnē, apmierinot prasību par naudas summas piedziņu, pienākums, neatkarīgi no prasījumā izteiktajiem lūgumiem, noteikt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus.

Kaut arī prasītāja nav pieteikusi lūgumu par tiesībām saņemt likumiskos procentus par laiku līdz sprieduma izpildei, tiesa, ņemot vērā Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumus, atzīst, ka prasītājai ir tiesības līdz sprieduma izpildes dienai (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājiem likumiskos 6% gadā no nesamaksātā galvenā parāda, ievērojot Civillikuma 1763. pantu, atbilstoši kuram, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[2] panta pirmās daļas 1., 2.punkts noteic, ka izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā dzīvojamās telpas īres maksu, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo telpu saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem, vai arī nemaksā par pamatpakalpojumiem, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja izmantot pamatpakalpojumus saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem.

No lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem izriet, ka prasītāja nosūtīja atbildētājai vairākus brīdinājumus, kur prasītāja, ievērojot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[2] panta otrajā daļā noteikto termiņu, brīdinājusi atbildētāju par parāda esamību un nodomu celt prasību tiesā par īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no aizņemtās dzīvojamās telpas gadījumā, ja viena mēneša laikā no brīdinājuma nosūtīšanas dienas netiks nokārtotas parādsaistības.

Prasītājs ir nosūtījusi Atbildētājai sekojošus brīdinājumus:

-08.09.2009. brīdinājums Nr.3-3.3/RPB-09-298-ap, 24.09.2009. izsniegts Atbildētājai pret parakstu.

- 21.09.2010. brīdinājums Nr.3-3.3/RPB-10-351-ap, sūtījumu apliecina 23.09.2010. VAS „Latvijas Pasts" Vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu saraksts.

- 25.01.2011. brīdinājums Nr.3-l.ll/RPB-ll-30-ap, sūtījumu apliecina 25.01.2011. VAS „Latvijas Pasts" Vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu saraksts.

- 27.02.2013. pirmstiesas brīdinājums Nr.3-1.9/RPB-13-92-ap, sūtījumu apliecina 27.02.2013 VAS „Latvijas Pasts" Vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu saraksts.

- brīdinājums par Parādu 18.04.2013. publicēts LR oficiālā izdevuma „Latvijas Vēstnesis" laidienāNr.75.

- 22.04.2014. pirmstiesas brīdinājums Nr.2-1.13/RPB-14- 178-ap, sūtījumu apliecina 24.04.2014. VAS „Latvijas Pasts" Vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu saraksts.

- brīdinājums par Parādu 09.06.2014. publicēts LR oficiālā izdevuma „Latvijas Vēstnesis" laidienā Nr. 111.

- 15.02.2016. pirmstiesas brīdinājums Nr.l-1.22/RPB-16-48-ap, sūtījumu apliecina 16.02.2016. VAS „Latvijas Pasts" Vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu saraksts.

- Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.[2] panta otro daļu, brīdinājums par Atbildētājas Parādu 13.04.2016. tika publicēts LR oficiālā izdevuma „Latvijas Vēstnesis" laidienā Nr.71.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētāja ir saņēmusi prasītājas brīdinājumus, jo atbildētāja nav sniegusi nekādus iebildumus pret prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem. Atbildētājas parāds ievērojami pārsniedz trīs mēnešu īres maksas un maksas par saņemtajiem pakalpojumiem apmēru.

Kā jau tas konstatēts iepriekš atbildētāja nav apstrīdējusi, ka parādsaistības nav nokārtotas ne mēneša laikā, ne arī pēc tam ilgstošā laika periodā. Atbildētāja ir atzinusi prasību par īres līguma izbeigšanu un izlikšanu pilnībā savos 2017.gada 15.decembra rakstveida paskaidrojumos.

Šādos apstākļos konstatējami likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[2] panta pirmās daļas 1., 2.punktā paredzētie priekšnoteikumi īres līguma izbeigšanai. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasība par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu un /pers. B/, kā arī viņai piederošo mantu izlikšanu ir pamatota un apmierināma.

Uz atbildētājas sākotnējiem iebildumiem par to, ka prasītāja ir komersants un attiecībā uz prasītājas prasījumiem pret atbildētāju ir piemērojams Komerclikuma 406.pantā noteiktais noilguma termiņš - trīs gadi kā speciālā tiesību norma pret Civillikumā noteikto vispārējo noilguma termiņu – desmit

gadi, tiesa norāda, ka atbildētāja nav ņēmusi vērā, ka Komerclikuma 406.panta speciālai tiesību normai, izšķirot konkrēto strīdu, priekšroka dodama vienīgi attiecībā uz noilguma termiņu (trīs gadi), bet jautājumā, kas skar noilguma iesākumu un arī pārtraukumu piemērojamas vispārējās tiesību normas (Civillikuma 1896.-1906.pants).

Atbilstoši Civillikuma 1896.pantam noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis.

Saskaņā ar to noilguma tecējuma iesākumam vajadzīgs: nosacītiem prasījumiem – lai nosacījums jau būtu noskaidrojies, bet terminētiem prasījumiem – lai termiņš jau būtu notecējis. Periodiskos izpildījumos katram atsevišķam izpildījumam iesākas arī sevišķs noilgums, skaitot ar to dienu, kurā tam iestājas termiņš (Civillikuma 1901.pants).

Turklāt, ne visos gadījumos, kad pat palaists garām likumā paredzētais termiņš, kurā ieinteresētai personai iespējams tiesā panākt savu tiesību aizskāruma novēršanu vai to atzīšanu, noilgums iestājas automātiski, ja šī persona var pierādīt apstākļus, kas, piemēram, pārtrauc noilgumu un tādējādi ietekmē noilguma termiņa noteikšanu.

Tā Civillikuma 1906.pants noteic, ka noilgums ir pārtraukts, ja tā tecējuma laikā parādnieks kaut kādā kārtā atzīst kreditora prasību. No lietas materiālos iesniegtiem pierādījumiem, proti, 26.11.2009. vienošanās Nr.3-3.7/RPB-09-777-lī un 03.05.2016.vienošanās Nr.l-1.10/RPB-16-188-lī), no kurām izriet, ka atbildētāja ir atzinusi prasītājas prasību, tādējādi pārtraucot triju gadu noilgumu no savas puses pēdējo reizi 2016.gadā, kad sācis tecēt jauns noilguma termiņš (Civillikuma 1902.pants).

Turklāt prasītāja brīdinājusi atbildētāju par parādu 2010., 2011., 2013., 2014., 2016.gadā.

Civillikuma 1905.pants noteic, ka atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

Tā kā ir konstatēts, ka samaksa par dzīvojamo telpu īri un komunālajiem pakalpojumiem nav veikta vairāk kā trīs mēnešu maksājumu apmērā, tiesa atzīst, ka pastāv likumā „Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2} panta pirmajā un otrajā daļā noteiktais pamats īres līguma izbeigšanai un atbildētājas izlikšanai no dzīvojamās telpas ar visām viņai piederošajām mantām.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka nav pamata izlikt lietas materiālos neidentificētās personas, proti, kā prasītāja norādījusi – atbildētājas ģimenes locekļus un citas ar viņu kopā dzīvojošās personas, kuras nav atbildētāji lietā un pret kurām nav celta prasība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi – 803,31 euro.

No lietas materiāliem redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu šajā lietā ir 8,65 euro.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietas izskatīšanas laikā ir radušies 8,65 *euro.* Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu no atbildētājiem būtu piedzenami valsts labā prasītāja nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,95 *euro* apmērā.

Atbildētāja lūdz viņu atbrīvot no tiesas izdevumu samaksas, ņemot vērā to, ka ir maznodrošināta pensionāre.

Civilprocesa likuma 43.panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka tiesa vai tiesnesis, ievērojot fiziskās personas mantisko stāvokli, pilnīgi vai daļēji atbrīvo to no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, kā arī atliek valsts ienākumos piespriesto tiesas izdevumu samaksu vai sadala to termiņos.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja ir iesniegusi tiesā 2017.gada 17.februāra izziņu par maznodrošinātas ģimenes (personas) statusa piešķiršanu no 2017.gada 1.februāra līdz 2017.gada 31.jūlijam. Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka atbildētājai ir 77 gadi.

Kaut arī atbildētājai izsniegtai izziņai ir beidzies termiņš, tiesa uzskata, ka ir pamats atbrīvot atbildētāju no tiesas izdevumu – ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu 3,95 euro piedziņas valsts labā, jo tiesai, ņemot vērā iesniegtos dokumentus un atbildētājas vecumu, nav pamata apšaubīt, ka atbildētājas ienākumi mēnesī neļauj samaksāt piespriestos tiesāšanas izdevumus, nepazeminot dzīves līmeni.

Atbildētāja ir lūgusi tiesu atlikt sprieduma izpildi līdz brīdim, kamēr pašvaldība ierādīs viņai citu dzīvošanai derīgu telpu, norādot, ka ir maznodrošināta persona un trūcīga pensionāre.

Atbildētāja tiesā iesniegusi 2017.gada 17.februāra izziņu par maznodrošinātas ģimenes (personas) statusa piešķiršanu no 2017.gada 1.februāra līdz 2017.gada 31.jūlijam.

2017.gada 14.decembrī atbildētāja norādījusi, ka tiesā tiks iesniegta izziņa par maznodrošinātas ģimenes (personas) statusa piešķiršanu, jo tiekot kārtoti dokumenti maznodrošinātā statusa atkārtotai piešķiršanai.

Taču aktuāla izziņa par maznodrošinātas ģimenes (personas) statusa piešķiršanu atbildētājai tiesā nav iesniegta.

Civilprocesa likuma 206.panta pirmā daļa noteic: "Tiesa, kas taisījusi spriedumu lietā, ir tiesīga pēc lietas dalībnieka pieteikuma, ievērojot pušu mantisko stāvokli, bērnu tiesības un citus apstākļus, pieņemt lēmumu par sprieduma izpildīšanas atlikšanu vai sadalīšanu termiņos, kā arī par tā izpildes veida un kārtības grozīšanu. Lēmums par sprieduma izpildīšanas atlikšanu, sadalīšanu termiņos vai izpildes veida un kārtības grozīšanu izpildāms nekavējoties.

Atbildētāja rakstveidā tiesai pieteica lūgumu par sprieduma izpildes daļā par izlikšanu no dzīvojamās telpas atlikšanu līdz pašvaldība ierādīs citu dzīvošanai derīgu telpu, pamatojot lūgumu ar likumu "Par dzīvojamo telpu īri" 36.^{3} pantu.

Lai arī Civilprocesa likuma 206.panta otrā daļa noteic atšķirīgu no sprieduma pieņemšanas kārtību, kādā jautājums izskatāms, tomēr tā kā lūgums izteikts līdz tiesas sēdei un prasītājas pārstāvis par to ir informēts un viņam dota iespēja izteikties un sniegt viedokli arī par šo lūgumu, tiesa atzīst, ka procesuālās ekonomijas dēļ pieteikums par sprieduma izpildes atlikšanu izskatāms un lēmums pieņemams kopā ar spriedumu.

Atbildētāja pieteikumu par sprieduma izpildes atlikšanu daļā par izlikšanu no dzīvojamās telpas bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas pamatojusi ar savu sociālo un vecumu.

Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 36.^{3} pantā ir noteikts, ja, pamatojoties uz šā likuma 28.^{2} panta pirmo daļu, ir likumīgā spēkā stājies tiesas spriedums par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu ar īrnieku, kurš atbilst kādai no šā likuma 36.^{1} panta pirmajā daļā minētajām īrnieku kategorijām, tiesas sprieduma izpilde par īrnieka izlikšanu no dzīvojamās telpas tiek atlikta līdz brīdim, kad pašvaldība ierāda īrniekam citu dzīvošanai derīgu dzīvojamo telpu. Izīrētājam (izņemot gadījumu, kad izīrētājs ir pašvaldība vai valsts) ir tiesības prasīt no īrnieka to izdevumu atlīdzināšanu, kuri tam radušies sakarā ar īrnieka uzturēšanos attiecīgajā dzīvojamā telpā. Ja īrnieks apzināti neveic likumā paredzētās darbības palīdzības saņemšanai pašvaldībā vai nepamatoti novilcina palīdzības sniegšanas procesu, tiesas spriedums nododams izpildei.

Minētā likuma 36.^{1}pantā ir noteikts, ka pašvaldība sniedz palīdzību maznodrošinātam īrniekam, kas šā likuma 28.^{2} panta pirmajā daļā, 28.^{3} panta pirmajā daļā un 28.^{4} panta otrajā daļā paredzētajos gadījumos tiek izlikts no dzīvojamās telpas: 1) ja viņš sasniedzis pensijas vecumu vai ir darbnespējīgs invaliditātes dēļ; 2) ja ar viņu kopā dzīvo un viņa apgādībā ir vismaz viens nepilngadīgs bērns, aizgādnībā esoša persona vai maznodrošināta pensijas vecumu sasniegusi persona, vai arī maznodrošināta persona, kura ir darbnespējīga invaliditātes dēļ. Par maznodrošinātu atzīstama persona, kuras ienākumi un materiālais stāvoklis nepārsniedz attiecīgās pašvaldības domes noteikto līmeni, bet kurš nedrīkst būt zemāks par līmeni, kādu, pamatojoties uz Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumu, noteicis Ministru kabinets. Pašvaldības dome ir tiesīga noteikt arī citas tās teritorijā dzīvojošu personu kategorijas, kurām tiek sniegta palīdzība, ja tās šā likuma 28.^{2} panta pirmajā daļā un 28.^{4} panta otrajā daļā paredzētajos gadījumos tiek izliktas

no dzīvojamās telpas.

No minētās tiesību normas izriet, ka sprieduma izpilde par parādnieka izlikšanu no dzīvojamām telpām ir atliekama tikai tādā gadījumā, ja parādnieks ir atzīts par maznodrošinātu, ja viņš sasniedzis pensijas vecumu vai ir darbnespējīgs invaliditātes dēļ; ja ar viņu kopā dzīvo un viņa apgādībā ir vismaz viens nepilngadīgs bērns, aizgādnībā esoša persona vai maznodrošināta pensijas vecumu sasniegusi persona, vai arī maznodrošināta persona, kura ir darbnespējīga invaliditātes dēļ.

Lietā nav gūti pierādījumi, ka atbildētāja šobrīd būtu atzīta par maznodrošinātu un kopā ar viņu dzīvotu nepilngadīgs bērns vai viņas apgādībā būtu maznodrošināta persona.

Aktuāla izziņa par maznodrošinātas ģimenes (personas) statusa piešķiršanu atbildētājai tiesā nav iesniegta.

Atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 36.[1] pantam atbildētāja neatbilst tai īrnieku kategorijai, kurai ir tiesības uz palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā.

Līdz ar to noraidāms ir atbildētājas lūgums par sprieduma izpildes atlikšanu daļā par atbildētājas izlikšanu līdz brīdim, kad pašvaldība ierādīs citu dzīvojamo platību.

Vienlaikus tiesa informē, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 206.pantu atbildētāja var vērsties tiesā ar šādu lūgumu atkārtoti, ja mainās apstākļi un atbildētāja iegūst likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 36.[1]pantā norādīto statusu, kad ir iespējama sprieduma izpildes atlikšana vai ir citi apstākļi sprieduma izpildes atlikšanai.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41., 42., 96., 190., 193.panta piekto daļu, 195.pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Izbeigt starp SIA "Rīgas pilsētbūvnieks", reģ. Nr.50003590021 un /pers. B/, personas kods /personas kods/, 2009.gada 6.martā noslēgto dzīvojamo telpu /adrese/, Rīgā īres līgumu.

Izlikt /pers. B/, personas kods /personas kods/ ar visām viņai piederošām mantām no dzīvojamām telpām /adrese/, Rīgā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/ par labu SIA "Rīgas pilsētbūvnieks", reģ. Nr.50003590021, parādu par dzīvokļa īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem 7803.50 *euro* un līgumsodu 780.35 *euro*, kopā 8583.85 *euro* (astoņi tūkstoši pieci simti astoņdesmit trīs eiro un 85 eiro centi) un tiesas izdevumus 803.31 euro apmērā.

Parāda summu ieskaitīt SIA "Rīgas pilsētbūvnieks", reģ. Nr.50003590021. norēķinu kontā Nr.LV85NDEA0000082582494.

Noteikt SIA "Rīgas pilsētbūvnieks", reģ. Nr.50003590021, tiesības saņemt likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no pamatparāda summas - 7803.50 *euro* līdz sprieduma izpildes (izsoles) dienai.

Noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Atbrīvot /pers. B/, personas kods /personas kods/ no tiesas izdevumu 3.95 *euro* apmērā samaksas valsts labā.

Noraidīt /pers. B/, personas kods /personas kods/ lūgumu par sprieduma izpildes atlikšanu daļā par /pers. B/ izlikšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas rajona tiesā.

Tiesnese V.Gailīte